

Beleidsplan Integrale Veiligheid 2020-2023

Integraal veiligheidsbeleid 2020-2023

Het bestaande integraal veiligheidsbeleid dateert van 2012.

In het collegeprogramma 2018 - 2022 staat dat er nieuw integraal veiligheidsbeleid komt, vast te stellen door de gemeenteraad in 2020. De rol van de gemeenteraad is kaderstellend. Het college van b&w en de burgemeester zijn verantwoordelijk voor de uitwerking, de uitvoering en de verantwoording.

In dit beleidsplan worden enkele nieuwe thema's als prioriteit aangedragen voor het integraal veiligheidsbeleid 2020-2023. De vorige integrale veiligheidsplannen waren uitvoerige documenten en leken "in beton gegoten" Wat nu op de bestuurstafel heeft als kenmerk kort en bondig. Het plan maakt duidelijk waaraan, en waarom en met wie de gemeente werkt aan integrale veiligheid de komende vier jaar.

De prioriteiten zijn tot stand gekomen door rekening te houden met de volgende input:

- Gemeentelijk missie: *Met de raad en de samenleving onze gemeenschap besturen en doelen behalen*¹;
- Evaluatie integraal veiligheidsbeleid 2012:²
- Gesprekken met interne- en externe professionals;
- Input opgehaald bij plaatselijk belangen via analyse dorpenvisies en vragenlijsten:³
- Scan van landelijk en regionaal beleid, ontwikkelingen, trends en wetgeving:⁴
- Bestuurlijke afstemming en afstemming met de gemeenteraad via een startnotitie en uiteindelijke vaststelling door de gemeenteraad.⁵

Het voorstel is om de volgende thema's te prioriteren voor 2020-2023:

1. de aanpak van ondermijnende criminaliteit verbeteren.
2. de aanpak van diefstal, met een nieuw accent op cybercrime.
3. het verbinden van zorg en veiligheid voor een veilige woon- en leefomgeving.
4. het stimuleren wenselijk verkeersgedrag door in te zetten op bewustwording (preventie).
5. lokale verbinding en betrokkenheid bij brandveiligheid.

1 Aanpak van ondermijnende criminaliteit

De aanpak van ondermijnende criminaliteit is niet alleen de taak van de politie en het Openbaar Ministerie. Een effectieve aanpak van ondermijnende criminaliteit vraagt om een overheid haar acties afstemt, zo ook de gemeente. Verschillende organisaties werken samen om ondermijnende criminaliteit aan te pakken. Dit komt doordat gebruik wordt gemaakt van legale structuren voor ondermijnende activiteiten. Een eerste stap in deze aanpak is begin 2019 gezet en heeft geresulteerd in ondermijningsbeeld van/in onze gemeente, opgeleverd door het RIEC. Hieruit zijn aanbevelingen gekomen waarmee onze gemeente samen met haar partners aan de slag kunnen. Voor onze gemeente is de aanpak van hennepcultuur naar voren gekomen. Wij starten met bewustwording bij inwoners, gemeentebestuur en de organisatie. Het RIEC ondersteunt ons hierbij. Ook wordt de gemeentelijke informatiepositie versterkt. Signalen van de ondermijning moeten (eerder) herkend worden, bij een meldpunt terechtkomen en opgepakt worden. Wij verwachten in de komende jaren dat dit thema meer gemeentelijke inspanning zal kosten en/of financiële ondersteuning van onze ketenpartners. Voor 2020 en 2021 voorzien wij nog geen besluitvorming voor aanvullende budgetten, maar dan kan voor de jaren erna veranderen. Wij komen dan met gerichte voorstellen naar u toe.

Doel: Het tegengaan van ondermijnende criminaliteit.

¹ P3 collegeprogramma 2018-2022: "Weststellingwerf, de kracht van Samen en Doen!"

² Zie hiervoor de jaarrekeningen 2012 t/m 2018

³ De plaatselijke belangen die geen dorpenvisie hebben is een vragenlijst gemaald.

⁴ Veiligheidsberaad, Regionaal beleidsplan politie,

⁵ Mondeling met de burgemeester, alsook input coalitieakkoord en collegeprogramma.

Middel: Ondernijning niet faciliteren maar zelfs tegengaan waar mogelijk via bestuursrechtelijk optreden. Bewustwording op dit thema stimuleren zowel bij de interne organisatie alsook extern bij inwoners, ondernemers en samenwerkingspartners. Niet een stijging of daling van het aantal ondernijningszaken is leidend. Bekend moet zijn wat we intern en extern kunnen doen aan ondernijning. Een analyse op fenomenen die in deze gemeente spelen wordt begin 2020 opgeleverd. Vanuit deze fenomenen kunnen interne processen en beleid worden bijgesteld zoals bijvoorbeeld een intern meldpunt ondernijning. Het ontwikkelen van de persoonsgerichte aanpak maakt dat ondernijnde criminelen gevolgd kunnen worden.

Partners: Regionaal Informatie en Expertisecentrum, Centrum voor criminaliteit en veiligheid (CCV), politie, openbaar ministerie (OM), belastingdienst, FIOD, ILT, Marechaussee, ondernemers, inwoners, frontlijn medewerkers, gemeentebestuur en organisatie.

2 De aanpak van diefstal, met een accent op cybercrime:

Diefstal en inbraak hebben grote impact. Ook cybercrime neemt toe. Hier richten we ons komende jaren op. Samen met inwoners en ondernemers zetten we stappen om dit aan te pakken. Hieronder vallen insluipingen, zakkenrollerij en woninginbraken, maar ook diverse vormen van cybercrime. Deze vormen van criminaliteit hebben een grote impact op de burger en wordt daarom voorgesteld als speerpunt. Dit speerpunt komt ook uit het vorige beleidsplan. Ons huidige uitvoeringsplan dient als voorbeeld in de regio. Er is in dit plan ruimte voor initiatieven en participatie voor inwoners en ondernemers. Actueel is dat de landelijke politieorganisatie fors meer capaciteit inzet op dit thema. Vooralsnog geen aanleiding of reden om in de gemeentelijke begroting daarvoor extra middelen in te zetten.

Doel: Diefstal tegengaan.

Middel: Wij willen werken aan de bewustwording van ondernemers en inwoners en hen een handelingsperspectief bieden. Wij willen gericht communiceren op specifieke doelgroepen, locaties en jaargetijden. Het ontwikkelen van de persoonsgerichte aanpak, maakt dat criminele individuen gevolgd kunnen worden. Tot slot willen wij daar waar mogelijk bestuurlijke maatregelen nemen om aan dit doel bij te dragen. Binnen deze prioriteit worden de mogelijkheden om vormen van cybercrime gerichte diefstal meegenomen.

Partners: Politie, CCV, OM, scholen, woningbouwcorporaties, ondernemers en inwoners(verenigingen).

3 Het verbinden van zorg en veiligheid voor een veilige woon- en leefomgeving:

De decentralisatie van de zorg in 2015 maakt dat de gemeente een grotere rol heeft op het gebied van zorg. Ook neemt in formele zin het aantal wettelijke bevoegdheden van de burgemeester toe bij het handhaven van de openbare orde. Een goede verbinding tussen zorg en veiligheid versterkt elkaar daarbij. Overlastveroorzakers zijn veelal ook al in beeld, of moeten in beeld gebracht worden bij de zorg. Te denken valt aan burenruzies, jeugdoverlast of personen met verward gedrag. Ook het invoeren en het bijsturen op de uitvoering van de Wet verplichte GGZ heeft de komende jaren aandacht nodig.

Doel: De balans vinden in het tegengaan van overlast en onveiligheid en het bieden van tijdige en goede zorg.

Middel: Via twee manieren kan een positieve bijdrage worden geleverd aan dit thema namelijk:

1. Via de te implementeren persoonsgerichte aanpak het tegengaan van ernstige overlast door personen in de woonomgeving bij huiselijk geweld, zorgmijders als ook (jeugd)criminaliteit.
2. Verstevigen samenwerking op zorg en veiligheid, zowel intern als extern op uitvoerend en bestuurlijk niveau. Enkele voorbeelden hiervoor zijn het verder implementeren en uitdragen van de Aanpak voorkomen escalatie (AVE) en het gezamenlijk voorbereiden van de nieuwe WVGZ of de Wet Woonoverlast 2017.

Partners: Zorgpartijen, GGD, Vereniging Nederlandse Gemeente (VNG), CCV, Veiligheidshuis, politie, woningbouwcorporaties, OM en het Sociaal domein (beleid, gebiedsteams en SDF).

4 Verkeersveiligheid; stimuleren wenselijk verkeersgedrag:

Wij hebben een consultatieronde gedaan langs de dorpen. Met name de plaatselijke belangen in dorpensies, vragenlijsten en gesprekken met burgers, tonen aan dat aandacht voor verkeersveiligheid een belangrijk aspect is voor de kwaliteit van de leefomgeving. Specifiek worden parkeerproblematiek en te snel rijden genoemd.

Het aantal verkeersongevallen is evenwel zodanig laag dat deze geen goede graadmeter zijn om specifieke beleidsdoelen te stellen⁶. Op verkeerssnelheid wordt gemeten en gecontroleerd. Die informatie levert geen betrouwbare gemeente dekkende cijfers op. Het is objectief gezien lastig om een meetbaar doel te stellen. Toch is het terecht dat vanuit de samenleving dit thema aandacht krijgt. Meldingen over te hard rijden gaan in meer dan 75% van de gevallen over 30 km zones. Vanuit het integraal veiligheidsbeleid willen we het preventieve aspect (blijven) benadrukken, namelijk door de bewustwording in het verkeer centraal stellen. Uit diverse verkeersmetingen blijkt dat de snelheidsovertreders veelal uit een buurt of dorp zelf komen. Door samen met verkeerswerkgroepen acties te organiseren en onderling kennis en ervaringen te delen wordt geïnvesteerd in de bewustwording dat rekening met elkaar als verkeersdeelnemers de basis is voor een verkeersveilige woonomgeving. En natuurlijk kunnen fysieke maatregelen daarbij helpen. De ervaring leert dat fysieke verkeersmaatregelen effectief en kort effectduur hebben en verhoudingsgewijs veel geld kost. De aangepaste situatie went snel, waardoor er alsnog manieren gevonden worden om harder te rijden. Onze inzet en verwachting is, dat regelmatige verkeersacties, waarbij bestuurders/verkeersdeelnemers bewust worden gemaakt van hun verkeersgedrag, het probleem concreter aanpakt.

Door verkeersveiligheid een plek te geven in het integraal veiligheidsbeleid zullen wij ons ervoor inspannen dat dit thema ook in de politiejaarwerkplannen een plek krijgen. Dit houdt in dat er dan afspraken met de politie gemaakt worden over te houden preventieve verkeersacties en een nauwe onderlinge samenwerking.

Op landelijk en regionaal niveau is het beeld dat er de komende tien jaar financiële middelen beschikbaar zijn om verkeersknelpunten fysiek aan te pakken. Wij hebben een positie in het netwerk om waar noodzakelijk en mogelijk een beroep te doen op subsidies van Rijk en Provincie voor dit thema. Het jaar 2020 staan in dit kader voor Rijk en Provincie in het teken van inventarisatie van knelpunten. Daar doen wij actief in mee.

Doel: Verbeteren verkeersgedrag.

Middel:

1. Inwoners bewust maken van hun verkeersgedrag. Te denken valt aan te snel rijden, alcohol in het verkeer en bellen/appen achter het stuur of het hebben van feestverlichting. Hierbij faciliteren wij onze partners vanuit het werkplan permanente verkeerseducatie-plan.
2. Meer inzicht te krijgen in hoe hard er gereden wordt in met name de 30 km zones. Extra meetapparatuur aanschaffen om meer te kunnen meten.
3. Acties op locaties waar te hard gereden wordt.
4. Enthousiasmeren, stimuleren en kennisdeling bevorderen in het netwerk van verkeersouders, VVN vrijwilligers, verkeerspolitie en plaatselijke belangen.

Partners: VVN, ROF, CCV, politie, OM, afdeling ruimte, dorpen coördinator en het gemeentewerf.

5 Brandveiligheid:

In het belang van onze inwoners is in 2011 het bestuursbesluit genomen de brandweertaken en de crisisbeheersing te regionaliseren (Veiligheidsregio Fryslân). Een professionaliseringslag heeft plaatsgevonden en wordt nog verder uitgebouwd. Van belang blijft dat wij de regionale ontwikkelingen volgen en helpen die lokaal te borgen. Zo blijven we bij de regionale ontwikkelingen betrokken en anderzijds kunnen we de lokale verbinding verstevigen. Dit zal gebeuren bij de preventie, repressie en nazorg en de advisering.

Doel: Bijdragen aan de lokale brandveiligheid

Middel: Nauwe contacten met de lokale brandweerposten en brandweerorganisatie. Helpen te verbinden richting onze inwoners. Betrokken zijn bij de ontwikkelingen en planvorming van de regionale

⁶ Tussen 2008 en 2017 waren er 9 verkeersdoden te betreuren

crisisbeheersing en brandweer. Daarnaast participeren in trainingen en opleidingen voor crisismedewerkers op lokaal, district en regionaal niveau.

Partners: VRF, VTH, afdeling ruimte, sociaal domein, andere gemeenten, inwoners en ondernemers.

Verantwoording:

Over de beleidsdoelen en de resultaten wordt u, net als nu, via de P&C-cyclus op de hoogte gehouden. U krijgt inzicht in de activiteiten die worden gepland en uitgevoerd. Wij gebruiken landelijke criminaliteitscijfers en analyses waar mogelijk en nuttig. Bekend is dat dit type algemene landelijke cijfers zich in objectieve zin moeilijk laten vergelijken op gemeentelijk/plaatselijk niveau. Waar mogelijk gebruiken wij deze cijfers en tendensen voor reflectie op onze eigen doelen en activiteiten. Onze verantwoording over de uitvoering van deze prioriteiten wordt ingestoken op kwantitatieve informatie, zoals welke acties zijn uitgevoerd, welke doelgroep is bereikt en wat is het bereik geweest.

Vervolg:

Na vaststelling van dit beleidsplan worden jaarlijks uitvoeringsprogramma's gemaakt. Samen met de partners worden deze gemaakt. De gesprekken met die partners worden gevoerd aan de hand van zogenaamde Infographics/praatplaten. Deze Infographics/praatplaten zijn bij dit beleidsplan als bijlage ter informatie gevoegd.

Personele middelen:

Voor de beleidsvorming, de coördinatie met de ketenpartners, de dagdagelijkse uitvoering en de aanjaagrol is 1,6 fte in de organisatie beschikbaar. Ten opzichte van vergelijkbare gemeenten is die capaciteit verhoudingsgewijs laag. Vooralsnog gaan wij er van uit dat we het hiermee redden, maar de actualiteit en wettelijke ontwikkelingen kunnen ertoe leiden dat wij voorstellen doen om de capaciteit aan te passen aan de werkvoorraad. In het raadsvoorstel hebben wij de financiële kant van dit beleidsplan toegelicht.